

8. 1. 2002

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zdaňování holdingových společností

Novelou obchodního zákoníku č. [370/2000](#) Sb. se do našeho právního řádu dostala poměrně slušná úprava koncernového práva. Po účely obchodně právní lze konstatovat, že tato úprava i přes některé drobné nedostatky, je poměrně zdařilá a díky inspiraci v německém právu také kompatibilní s ostatními vyspělými právními řády.

Novelou obchodního zákoníku č. [370/2000](#) Sb. se do našeho právního řádu dostala poměrně slušná úprava koncernového práva. Po účely obchodně právní lze konstatovat, že tato úprava i přes některé drobné nedostatky, je poměrně zdařilá a díky inspiraci v německém právu také kompatibilní s ostatními vyspělými právními řády.

Zjevně největším nedostatkem současné právní úpravy holdingových společností či v německé terminologii koncernů je absence jakékoliv reakce ze strany daňových předpisů. Zákonodárce sice upravil smlouvu o ovládnání a smlouvu o převodu zisku po vzoru německé právní úpravy, ale nedomyslel tuto úpravu do konce.

Smlouva o převodu zisku má umožnit racionální nakládání s peněžními prostředky v rámci holdingové společnosti. To znamená, že nejsou zdaňovány jednotlivé dceřinné společnosti v rámci holdingu, ale pomocí smlouvy o převodu zisku je zdaňován celý holding na úrovni mateřské společnosti. Nemusí jít pouze o mateřskou společnost, ale zisk může být převed i na jinou dceřinnou společnost. Pomocí těchto smluv o převodu zisku má být zabráněno několikerému zdaňování holdingových společností.

V německém právním řádu na tuto problematiku reaguje zákon o zdaňování korporací. Jsou stanoveny pravidla, jak postupovat v případě tvorby rezervního fondu a další nezbytná pravidla pro převod zisku. U nás je zdaňování právnických osob obsaženo v zákoně č. [586/1992](#) Sb. Naše daňové právo ovšem neupravuje problematiku zdaňování holdingových společností jako celku.

Zdaňování probíhá na úrovni jednotlivých dceřinných společností a smlouva o převodu zisku tímto pozbývá částečně svůj význam, protože daň z příjmu je zaplacená na úrovni jednotlivých dceřinných společností. Díky této smlouvě se subjekty mohou vyhnout pouze placení srážkové daně při vyplácení dividend. Proto je podle mého názoru nutné novelizovat naše daňové právo v tom smyslu, aby bylo možno převádět ještě nezdaněný zisk, jak je tomu v úpravě německé.

Dále bude nutné upravit tvorbu rezervního fondu. Podle ustanovení § 217 obchodního zákoníku se doplňuje rezervní fond až z čistého zisku vykázaného v řádné účetní závěrce. Není opět řešena problematika tvorby rezervního fondu u ovládané společnosti. Podle německé právní úpravy platí zrychlená tvorba rezervního fondu u ovládané společnosti. Jde o to, aby společnost pokud bude zrušen vztah ovládnání měla nějaké disponibilní prostředky.

Není také řešena otázka, pokud ovládající společnost uhradí ztrátu ovládané společnosti, zda jde o daňově uznatelný náklad či nikoliv. Vzhledem k tomu, že tuto povinnost stanoví obchodní zákoník, tak bych se přikláněl k tomu, aby tato položka byla daňově uznatelným nákladem. To by spolu se smlouvou o převodu zisku skutečně umožnilo efektivní převádění finančních prostředků v rámci holdingové společnosti, velmi účinně řídit finanční toky a vyhnout několikerému zdanění příjmů

legální cestou. Holdingové společnosti by poté nemusely vyvádět zisk ziskových společností pomocí pochybných smluv s těmi ztrátovými dceřinými společnostmi.

Pokud chceme, aby bylo koncernové právo účinně aplikováno, musí na něj také reagovat daňové předpisy. Musí být stanoveny jasné mantinely a pravidla.

Složitější situace ovšem nastane, pokud bude členem holdingového vztahu zahraniční subjekt, který není daňovým rezidentem v České republice. U nás se bude většinou jednat o zahraniční společnosti, které zde mají své dceřinné společnosti. Každý stát se brání a je to pochopitelné, aby mu unikaly příjmy, které vznikly na jeho území. Tady je nutné postupovat opatrně, aby České republice zůstaly příslušné daňové příjmy. Bude nutné rozlišovat holdingové společnosti se zahraničním prvkem a holdingové společnosti ryze tuzemské.

Úprava daňových zákonů v této oblasti je ovšem nutná a potřebná, protože jen tak bude koncernové právo plně využitelné a funkční. Při zavádění nových institutů do našeho právního řádu by si naši zákonodárci měli uvědomit, že právo je velmi provázané a na změnu jednoho právního předpisu by měly reagovat i předpisy další.

JUDr. Ing. Petr Tomašík

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)
- [Metropolitní plán schválen. Je Váš projekt v bezpečí?](#)
- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-commerce?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)